

stavím, až se budu vracet. Chvilí jsem tam poseděl a udělalo mi to dobře.“

Kay mu znovu stiskla ruku a pustila ho.

Málokdy se vracel k tomu, že loni potratila, a moc nemluvil o svých pocitech. Kay si provinile uvědomila, že by se ho možná měla zeptat častěji, jak se s tím vyrovnává.

Jako by jí četl myšlenky, přešel na druhou stranu kuchyňského ostrůvku za ní a objal ji. Políbil ji do vlasů.

„Mohli bychom na hřbitov zajet o víkendu i spolu, jestli chceš.“

Přivinula se k němu a přitiskla mu hlavu na tvář. „To je v pořádku. Myslím, že o víkendu nás Sharp požene do práce. Je moc hezké, žes tam zajel.“

„Nevadí ti to?“

„Samozřejmě že ne.“

„Trochu jsem okolo vyplel,“ dodal ještě. Vrátil se ke sporáku a vzal zase do ruky dřevěnou vařečku. „Už tam bujel plevel. To by nešlo.“

Kay slezla z vysoké židličky, vzala z linky láhev vína a dolila si. „Říkala jsem si, že bychom mohli místním charitám darovat ty krabice s oblečky, co máme nahoře.“

Přitukl si s ní. „To je výborný nápad.“

„Ale modrého médu si nechám.“

Usmál se. „To jsem si myslel. Všiml jsem si, že zaujal čestné místo vedle nového počítače.“

„Hlídá ho.“

„Vážně?“

„Jasně. Kdo se k němu přiblíží, tomu ukousne ruku!“

„Dám si na mazlíčka majzlíčka.“

Kay se uchechtla a sáhla do skříňky pro talíře.

U večere si povídali, co všechno Adam během dne zažil, a Kay si jako už tolikrát uvědomila, jak moc ho miluje.

Rád gestikuloval, a když jí popisoval farmu a jejího nešťastného majitele, u něhož ráno byl, a zvířata, která ošetřoval, musela odložit příbor a zakrýt si ústa, jak se smála.

Fascinovalo ji, kolik toho Adam ví o zvířatech, o která se stará. Věděla, že večery často tráví v kuchyni s hlavou zaborenou do učebnice nebo si čte odborné veterinární časopisy, aby stále zůstával v obraze.

Od té doby, co se jim do domu někdo vloupal, už se Kay raději ani nezmínila, jak pokračuje ve svém soukromém pátrání. Kdosi se jí snaží zničit kariéru a podařilo se mu vyvolat proti ní kárné řízení, protože v jednom důležitém případě, který vyšetřovala, se údajně její vinou ztratil klíčový důkaz.

Kárné martyrium přežila, ale nikoli bez následků. Byla dokonce na čas suspendována a kvůli psychickému vypětí za dramatických okolností potratila. Její nadřízený, detektiv šéfinšpektor Larch, navíc od té doby bojkotoval její povýšení na inspektorku. V kauze se za ni postavil pouze detektiv inspektor Devon Sharp a tvrdě za ni bojoval. Zůstal jedním z mála, komu na velení věřila.

Cítila hořkost a přísahala si, že ti, kdo jí ublížili, spravedlnosti neujdou. Adam jí sám navrhl, ať začne tajně vést vlastní pátrání, kdo na ni nastražil past a proč.

Ani jednoho nenapadlo, co se může stát. Samo vloupání bylo děsivé. A potom přepadli a zbili jejího kolegu detektiva